

JOUKKO-
JULKAISU

426781 000 000 000.251
HUUHTANEN REIJO
PALLASTUNTURINKJ 5B7
01280 VANTAA 28

'Vanhat
toverit'

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY
N:o 6 MARRASKUU 1982

"Kun maass' on hanki ja järvet jäässä..." ...niin silloin, 5.-6.2.1983 järjestetään MP69:n ja TFMK:n jäsenille tarkoitettu, perinteinen

TALVIRALLI

Paikka on salainen, sijaitsee Lounais-Hämeessä. Tarkka ajo-ohje ja "pääsylippu" toimitetaan ainoastaan ennakoilmoittautuneille. Tämä pakollinen ennakoilmoittautuminen tapahtuu maksamalla osallistumismaksu 10.1.1983 mennessä postisiirtotilille:

KO 426 781-0

MP69 ry/Pekka Voutilainen

Palovartijantie 6 A 6

45100 Kouvola 10

Osallistumismaksu on mk 45,-/henkilö, sisältäen mm:

- majoitus lämmitetyssä joukkueteltoissa
- tulokahvi, tarra
- lämmin ateria lauantaina
- tukeva aamupala sunnuntaina
- tilava sauna ja avanto
- ohjelma ja kilpailut.

Palvelusta mainittakoon kioski ja yökipinä.

Vapaaehtoinen kilpailu kulkureille: pisin matkan ajaneet suomalaiset mies- ja naiskuljettaja sekä ulkolainen kuljettaja palkitaan esinepalkinnoin. Matka mummulakierroksineen näytettävä toteen posti-, huolto- ym. leimoilla, joista ilmenee paikkakunta ja päiväys. Leimat on kerättävä kortille, joka toimitetaan kaikille ennakoilmoittautuneille. Kilpailuaika on 1.2. klo 6.00-5.2. klo 18.00.

Lisätietoja Talvirallista antaa Keijo Lumme, Paronintie 1 B 14, 31600 Jokioinen. Puhelin arkisin klo 8-15: 916/14 211.

Tervetuloa!

Jokioisten seudun motoristit

N:o 6 marraskuuta 1982. 13. vuosikerta.

Ilmestyy: tammi-, maaliskuu-, touko-, heinä-, syys- ja marraskuussa.

Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y. jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69 r.y.:n jäsenille.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.:n hallitus

Puheenjohtaja

Jaakko Laurila
Isokaari 29 F 34
00200 Helsinki 20
Puh. 90-678798

Varapuheenjohtaja

Matti Lehto
Satamakatu 8 C 26
33200 Tampere 20

Sihteeri

Jäsenasiat
Markku Ahonen
Tulikallionkatu 4 B 53
15170 Lahti 17

Kassanhoitaja

Merkit
Pekka Voutilainen
Palovartijantie 6 A 5
45100 Kouvola 10
Puh. 951-11104 ilt.

Kerhon postisiirtotili

numero on KO 426 781-0

Kerhoisäntä

Pertti Saarenheimo
Ruskeamäki
35100 Orivesi as.
Puh. 935-57245 ilt.

Varajäsenet

Guy Wikström
Virkatie 2
05100 Vantaa 51

EAK-kouluttaja

Keijo Lumme
Paronintie 1 B 14,
31600 Jokioinen

Raila Rinne

Ollintie 5 A
86800 Pyhäsalmi

Jouni Valkeajärvi

Satamatie 1
35700 Vilppula

Päätoimittaja

Aimo Turunen
Tornipolku 11 A 28
06400 Porvoo 40
Puh. 915-155 588

Toimittajat

Eero Mikkola
36160 Siitama
Taavi Hiltunen
Opiskelijankatu 4 C 160
33720 Tampere 72

Jussi Pursiainen
Paarnoori
28680 Pori 68

Porvoo 1982 — Oy Uusimaa

Motoristin

seuraava tammikuun numero ilmestyy tammi-helmikuun vaihteessa. Kyseiseen numeroon tarkoitettujen aineiston tulee olla toimittajalla 05.01.-83 mennessä.

Kerhomerkillä varustetun

collegepaidan

voit tilata kassanhoitajalta joko kirjeitse tai puhelimitse. Paidan hinta on 70,- mk + postikulut.

KIRKKOPYHÄ PÄLKÄNEELLÄ

Kerhomme monipuoliseen toimintaan liittyy jo perinteellisenä motoristien kirkkopyhä. Näin on vuosien mitaan tutustuttu eri puolilla Suomea merkittäviin ja vähemmän merkittäviin kirkkoihin. Tänä vuonna oli vuorossa hämäläisen mahtipitäjän mahtavankokoinen punatiilikirkko. Se on kuulun arkkitehti Engelin käsialaa, mutta tuskin hänen kirkkorakennuksistaan kauneimpia. Kirkkopyhän valmistelut hoiteli Pertti Holla. Niissä oli monta mutkaa matkassa. Seurakunnan vanha rovasti ei oikein voinut käsittää, että moottoripyöräilijät vilpittömästi tahtoivat tulla Pälkäneelle kirkkoon. Rovastia jopa huoletti se melu ja mahdollinen epäjärjestys, minkä moottoripyörien ajo kirkon parkkeerausalueelle aiheuttaisi. Joku järjestelijä olisi jo luopunut moisten ennakkoluulojen edessä, mutta Pepe on elämässään joutunut hoitelemaan niin monenlaisia ihmissuhteita, että hän sinnikkäästi järjesteli suunnitellun kirkkopyhän Pälkäneelle.

Pälkäneelle suuntasi ensimmäisenä helluntaipäivänä kuutisenkymmentä motoristia. Ennätyskylmän kevätke-sän lämpötila oli tänä aamuna nelisen astetta ja varsin raju tuuli puhalsi luoteesta. Sinnikkäästi ajeli kohti Pälkä-

nettä silti motoristeja Kymenlaaksoa ja Kainuuta myöten. Hypeltiin lämpimykseen kirkonmäellä, eikä paljon lämpimämpää ollut kirkon sisälläkään. Motoristijoukon lisäksi oli kirkossa tuskin parisenkymmentä paikkakuntalaista. Nämä suhtautuivat motoristeihin varsin ystävällisesti ja hiukan uteliaastikin. Jotkut ehkä hiukan häpeillenkä, kun olivat kuulleet ennakkoluuloista, joita motoristien kirkkopyhä suunnitteluvaiheessa aiheutti.

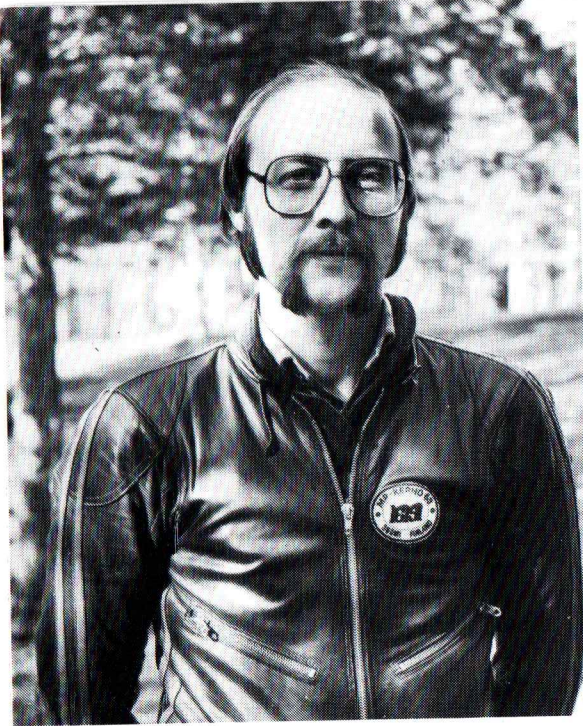
Vanha rovasti koki ilmeisen huojenuksen, kun näki kuinka siivoa ja rauhallista kirkkokansaa nahkapukuinen motoristijoukko oli. Kirkonmenon aluksi hän hiukan kertoi Pälkäneen seurakunnasta ja kirkon historiasta. Rovastin osuus kirkonmenosta oli alttaripalvelus. Saarnan pitäjäksi Pepe oli pyytänyt Pälkäneellä kesäaunolla olevan helsinkiläisen teol. tohtorin Toivion. Hänellä ilmeisesti oli motoristeihin myönteinen suhtautuminen, onhan hänen Timo-poikansa aktiivi matkamotoristi.

Kirkonmenon jälkeen kokoonnuttiin sankarihaudalle hiljaiseen hetkeen. Motoristityttönen laski sinne kukkakimpun edellisen päivän ylioppi-

Jatkuu sivulla 17.

Kerhon kukkalaite laskettiin sankarihaudalle edellisen päivän ylioppilasruusujen viereen.

Puheen- johtajan palsta

Mietteitä motoristin itsetunnosta

Taas on käsillä se aika vuodesta, jolloin useimmilla meistä käytännön pyöräily muuttuu teoriaksi. Eli nyt on hyvää aikaa miettiä, mitä tuli kesän kuluessa tehtyä, ja mitä olisi pitänyt tehdä. Kun nämä asiat on saatu omiin lokeroihinsa, on huomattavasti helpompaa suunnitella uutta kautta uusine suunnit-

telmineen. Itse olen pitkin mennyttä kesää lokeroinut näitä ajellessa sattuneita ja mieleen juolahtaneita juttuja, ja täytyy sanoa, että tänäkin vuonna nämä erilaiset positiiviset ja mieltäylentävät tapahtumat ja kokemukset painavat vaa'assa selvästi negatiivisia enemmän.

Kun ajattelemme tätä moottoripyöräilyä harrastuksena muiden harrastuksien joukossa, niin väistämättä tulee vertailtua sen tajoamia mahdollisuuksia ja toisaalta rajoituksia muihin inhimillisen harrastekentän lajeihin. Yhtä väistämättä nousee mieliin lukuisia vertailevia kysymyksiä, kuten esim.: mikä muu harrastus tutustuttaisi sinut yhtä laajaan ystäväpiiriin? Minkä toisen harrasteen parissa näet ihmisiä kaikista kansalaisryhmistä, ammateista ja uskonnoista? Olisitko jonkin muun harrastuksen yhteydessä kiertänyt yhtä paljon koti- ja ulkomailla ja tutustunut kaikkiin niihin mielenkiintoisiin nähtävyyksiin ja luonnon ihmeisiin kuin nyt? Näitä vertailevia kysymyksiä voit keksiä itse vaikka kuinka paljon, ja useimmat vastaukset kallis-tuvat puhumaan moottoripyöräilyn puolesta. Ja kun keräät nämä tunto-merkit yhteen, ja kysyt, mihin harrastuksiin nämä merkit sopivat, niin ei taatusti jää monta jäljelle.

Kun näin tuli todistettua, että meillä on maailman paras harrastus, niin käyttäytykäämme sen mukaisesti. Liikenteessä käyttäytymisestä on jo puhuttu niin paljon, että korostettakoon nyt vain kohteliaisuutta, varovaisuutta ja arvokkuutta. Mutta miten on käytäytymisemme muissa motorismin liitetyissä tilanteissa?

Suomalaisella motoristilla on oltava rahaa. Enemmän tai vähemmän, mutta ilman sitä tästä hommasta ei tule mitään. Olosuhteiden pakosta valtaosa

liikenteessä olevasta kalustosta on uut-ta ja kallista. Vakuutusmaksut ovat korkeat. Polttoainetta kuluu ja se mak-saa. Turvallisuus maksaa hyvien ajova-rusteiden muodossa ja käyttökelpoi-suus erilaisina lisävarusteina. Me syömmе ja juomme kuten muutkin ih-miset ja käytämme keskimääräistä huomattavasti enemmän erilaisia ma-joituspalveluja. Kaiken kaikkiaan olemme hyvin merkittävä kuluttaja-ryhmä. Nyt kun yhdistämme tämän ahionon harrastuksemme edellyttämän asiallisen ja arvokkaan käyttäytymisen sekä sen, että olemme merkittäviä ku-luttajia, niin päästäänkin itse asiaan. Motoristit ovat yleensä varsin taloudel-lisesti ajattelevia henkilöitä. Joillekin merkitsee taloudellisuutta esim. tuke-va ateria hyvässä ravintolassa kesken matkan. Monelleko on tuttu portieerin sanat: "Voi kuulkaa, nyt ei sovi mil-lään, kun täällä on ihmisiä syömässä." Tai: "Katsotaan nyt, jos tuolta nurkka-pöydästä sattuu tilaa löytymään". Toi-vottavasti ei ollut monelle tuttua, mut-ta joillekin on. Näin siis sanotaan meil-le, turisteille, jotka pyrimme sisään siistissä, ja todennäköisesti kalleim-massa asussa kuin kenelläkään jo sisäl-lä olijoista. Näin sanotaan asiallisesti ruokailemaan pyrkivälle henkilölle, jo-ka ei varmasti ole tullut juopottele-maan, ja joka maksaa laskunsa aina käteisellä. Käsittämätöntä suvaitsevas-sa Suomessa. Tämä oli vain yksi esi-merkki, mutta menkääpä itseenne, ja kaivelkaa niitä lokeroita. Oma lukun-sa on sitten tuijottelijat, jotka seuraav-at meitä erilaisissa nähtävyyspaikois-sa tarkemmin kuin itse nähtävyyksiä, mutta näihinhan osaamme jo suhtau-tua arvokkaan ymmärtävästi.

Mitä sitten voimme tehdä näiden ennakkoluulojen karsimiseksi? Oma asiallinen ja luottamusta herättävä

käyttäytymisemme ja esiintymisemme on luonnollisesti se, mistä on lähde-ttävä. En tarkoita sitä, että joka paikassa pitäisi olla kuin hautajaisissa. Päin vas-toin, tämän harrastuksen luonteeseen kuuluu hilpeys ja ilonpito olennaisena osana, ja naurua tämä maailma nyt kaipaakin, mutta luonnollisestikin har-kitusti aika ja paikka huomioiden.

Aina ei kuitenkaan asiallinenkaan puhe ja informaatio riitä, vaan vas-tauksena on tyyli. Tällöin ei kannata ruveta kumartelemaan ja kerjäämään, vaan jos palvelun tarjoaja on suoraan sanoen niin tyhmä, ettei ymmärrä hölkkäsen pöläystä asiakaspalvelusta saatika sitten siitä saatavasta korvauk-sesta, niin jättäkäämme tämä henkilö laskemaan rauhassa varpaitaan. Yhtä tyhjä ajatus ei liene lähettää paikan omistajalle tai johtajalle ilmoitusta ky-seisestä tapahtumasta ja liittää mu-kaan asiallista informaatiota matkamot-oristeista ja esimerkiksi kerhomme lehti.

Kaikki edellämainittu koskee myös kerhomme erilaisten tapahtumien jär-jestäjiä. Koska kyseessä on aina puh-das liiketaloudellinen kauppa, jossa kerhomme on hyödykkeen ostajana ja vastapuoli myyjänä, olemme me ostaji-na aina sikäli paremmassa asemassa, että meillä on useimmissa tapauksissa mahdollisuus valita useista eri vaihto-ehdoista. Tästä syystä ei meillä ole mi-tään syytä lähestyä hyödykkeen myy-jää kypärä kädessä kumarrellen, vaan istuutua neuvottelupöytäan, ja kuun-nella mitä hänellä on tarjottavana, ja tehdä sitten tarpeen vaatiessa vastaeh-dotus. Normaalia kaupan käyntiä.

Jatkuu sivulla 27

Pystymettään tulija kohtasi komian männikön jossa oli viikonloppu tultava toimeen omien ja kavereiden avulla.

OLTIIN PYSTYMETTÄSSÄ

Oli suomalaista soratietä. Oli pystymettä, ihan valtion säästömännikköä. Oli upea sorapohjainen, rakentamaton leiriniemeke. Oli kirkasvetinen pieni metsäjärvi, vastarannalla männynkakkärröitä kasvavaa suorämeikköä. Oli vuodenaikaan nähden ihan-teellinen ajelusää: lämmintä kahdeksi-

sen astetta ja raikasta syksyistä tuulta. (Se oli kai annettu motoristeille korvaukseksi siitä, että he kevään kirkkopyhään ajelivat neljän asteen lämmössä ja miltei kaatavassa luoteismyrskysssä). Oli järjestäjinä kokenutta pystymettähenkistä motoristiporukkaa Joki-oisten — Salkolan — Karkkilan seu-

Veljekset Otto ja Petri Lindgren Salkola klubista ovat jo kolme kertaa ottaneet osaa pystymettän järjestelyihin.

Männikkökankaalla tapasi suuria lämmitettäviä teltoja ja pieniä kylmiä teltoja eikä laavukaan ollut harvinaisuus.

duilta. Oli vähän odotustakin siitä, että viimeistään aamuyöllä alkaisi pystymättällä perinteellinen lumipyry tai kunnan vesisade. Oli liikkeellä toistasataa intomielistä motoristia, jotka eivät vesistä säikkyisi tai valittaisi. Oli makuulaavuja nuotio edessään. Oli armeijan puolijoukkuteltan mallisia yhteismajoituksia. Oli yksityisiä teltoja yhdelle tai parille. Oli nuotioita eri kokoisia. Oli kunnan rakovalkeakin sinnikkäällä ponnistuksella rakennettuina. Oli keskellä aluetta pystymättästä kaadetun riu'n nenässä liehumassa kuusysin lippu. Oli liehumassa yksi mainoslakukin, jonka liittymisestä pystymättän kaltaiseen tilaisuuteen voisi keskustella.

Ei ollut saunaa, kuumasta suihkusta

puhumattakaan. Ei ollut nakki-, limsa — jäätelökioskia valmiista ruokatarjoilusta puhumattakaan. Ei ollut matkaradioita, stereoista puhumattakaan. Ei ollut kaikilla taitoa saada nopeasti aikaan nuotiota syyssään nihkeyttämistä puista, mutta yrityksen ja erehdyksen menetelmällä se vähitellen onnistui (ja Sinolin avustamana). Ei ollut koolla "liian paljon" porukkaa, joten yhteishengen syntymiselle oli sopivat edellytykset.

Pystymettä herättää ja vaalii suomalaiskansallista eräperinnettä motoristimuodossa ja — hengessä. Se luo uutta traditiota — talvirallin ohella — suomalaiseseen matkamotorismiin. Se on riemuisa ajo- ja leirytyshäaste niin vanhalle konkarille kuin nuorelle

Huomio Pohjois-Karjala — Huomio Pohjois-Karjala — Huomio Pohjois-Karjala — Huom

Kontioralli 1984 INFO

Syyskuussa -82 pidetyssä MP-69 vuosikokouksessa valittiin vuoden-84 Kontiorallin järjestäjiksi P-K:n alueen "kuusysiläiset".

Allekirjoittanut sai vastuun toimia homman vetäjänä. Asiasta on ollut puhetta suppeassa sisäpiirissä pitkin kesää ja nyt on siis aika startata.

Homman läpiviemiseksi tulemme tarvitsemaan toimitsijakuntaa n. 50—70 henkeä. Mikäli Sinä tai "porukkanne" haluat/-tte olla osallisena tästä kerhon mammuttitahtumasta niin voit ottaa yhteyttä tilanteen kartoittamista varten os: Risto Karvonen 82210 Suhmura puh. 973-74985. . . 24 h/vrk.

Koskaan aikaisemmin eivät P-K:n alueen jäsenet ole järjestäneet Kontiota, joten nyt on aika näyttää mihin ME yhdessä pystymme.

Karhumaisin terveisin
Risto Karvonen

vasta-alkajalle. Jos se alkava kasvaa "liian suureksi" voisiko tulevaisuudessa ajatella jakoa kolmeen, samana viikonloppuna: lounais-itä ja pohjois-Suomessa.

Toimittajille oli elähdyttävä kokemus viettää iltapäivä ja iltatuokio aidoon pystymättäporukan seurassa, aidossa pystymättäympäristössä. Ilmeisesti suosiva sää teki pystymättämatkasta monelle motoristille erään vuoden parhaista ajotapahtumista. Sen tuntemukset kouraisivat vahvasti ja syvästi. Ja muistot elää.

E.M.

TALVI- RALLI 5.-6.2.-83

**"Muista —
Talviralliin
vain ennakkoon
ilmoittautumalla!"**

PAKOLLISEN ennakkoilmoittautumisen syy on se, että järjestäjät haluavat taata kaikille saapujille mahdollisimman hyvät palvelut.

Pöytäkirja

Hallituksen kokous Orivedellä
16.10.1982

Kokouksen puheenjohtaja: Jaakko
Laurila

Kokouksen sihteeri: Pekka Voutilai-
nen

Läsnä seuraavat henkilöt: Jaakko
Laurila, Pekka Voutilainen, Raila Rin-
ne, Pertti Saarenheimo, Jouni Valkee-
järvi, Matti Lehto, Markku Ahonen,
Keijo Lumme, Taavi Hiltunen sekä
Guy Wikström.

1

Puheenjohtaja avasi kokouksen ja
toivotti läsnäolijat tervetulleiksi sekä
kertoi heti alkuun Kontio -83 palave-
rin kuulumiset Rovaniemeltä. Kontio-
paikka on valittu, sopimukset ovat al-
lekirjoitusta vaille selvät ja nyt on Roi-
neen Jussilla ja Oksasen Keijolla seu-
raavana suurempana hommana järjes-
telyporukan organisoiminen.

2

Keijo Lumme kertoi Talvirallista
seuraavaa; rallipaikka on vielä auki,
valinta tehdään marraskuun aikana, tä-
nä vuonna kokeillaan seuraavanlaista
systeemiä; rallipaikka ilmaistaan vasta
ennakkoilmoittautumisen jälkeen pos-
titettavalla henk.kohtaisella kutsulla
josta ilmenevät kontrolli ja muut asi-
aankuuluvat jutut. Järjestäjät pyrkivät
näin toimien takaamaan ennakkoonil-
moittautuneille kaikki ne palvelut jot-

ka pääsymaksuun kuuluvat. Kanttiini
pyritään järjestämään paikalle koko
tapahtuma-ajaksi. Ennakoitu osallistu-
mismaksu Talviralliin -83 on 45,00 mk
henkilö. Eräpäivä 10.1.1983. Maksu
kerhon tilille, tiedoksi 'Talviralli -83'.
Tapahtuma-ajankohtahan on
5.-6.2.1983.

3

Talvitapahtuma maaliskuulla Keski-
Suomessa, M. Lehto hoitaa jutun.

4

Motoristi no 6 tehdään värinumero-
na jos vain värikuvia löytyy!

5

Tilataan pienehkö koe-erä SMC ka-
lentereita edelleen jäsenistölle oma-
kustannushinnalla myytäväksi.

6

Motoristissa ei julkaista kaupallisia
mainoksia eikä muiden yhdistysten ta-
pahtuma- eikä muita ilmoituksia. Pe-
rusteluina mainittiin mm: Motoristi il-
mestyy niin harvoin, että asiat saatta-
vat ilmestymispäivänä olla jo vanhoja.

7

M-P 83 näyttelyyn osallistuminen
kiinnostaa. Aivoriihi ideoi osallistumi-
sen ulkoiset puitteet, mieltii ja laskee
kustannukset ja marras-joulukuun ai-
kana tehdään lopullinen päätös.

8

Keijo Lumme pyrkii talvenmittaan
kasaamaan ja Motoristissa julkituo-
maan toimintasuunnitelman tulevan
vuoden EAK-toimista.

Matkakuluja korvattiin seuraavasti:

Lumme 100,-, Rinne 61,-, Ahonen
81,-, Valkeejärvi 25,60, Laurila 101,-,
Voutilainen 117,-, Lehto 20,-, Wik-
ström 58,-.

Jaakko Laurila Pekka Voutilainen
Puheenjohtaja Sihteeri

Pöytäkirja

Hallituksen kokous Kouvolassa
6.11.1982

Kokouksen puheenjohtaja: Jaakko
Laurila

Kokouksen sihteeri: Pekka Voutilai-
nen

Läsnä seuraavat henkilöt: Jaakko
Laurila, Aimo Turunen, Pertti Saaren-
heimo, Markku Ahonen ja Pekka
Voutilainen.

1

Kokouksen avaus.

2

Kassanhoitajalle annettiin valtuudet
ostaa kerholle kaksi kappaletta käytet-
tyjä kirjoituskoneita mikäli riittävän
halvalla kauppoihin pääsee.

3

Kerhoisi kertoi Talvirallipaikan ole-
van valittu ja ilmoitti tapahtumapai-
kaksi suurpiirteisesti Lounais-
Hämeen!

4

Motoristin painatuskuluja lvv:n pa-
lautusasia on ratkennut kerholle myön-
teisesti ja kerho saa hiukan rahaa ta-
kaisin.

5

Päätettiin siirtää kerhon tarvitsemat
ATK-palvelut ostettavaksi SYP:stä,
näitähän ovat mm. jäsentiedosto,
tarra-ajot, jäsenkorttien painatus jne.

Yhtenä painavana perusteena siirtoon
oli se, että ko. pankin tarjouksen pe-
rusteella säästyy kerholta tulevaisuu-
dessa vuositasolla rahaa noin 1500,-
200,-/vuosi. Myös pääosa rahaliiken-
teestä siirtyy samalla Sypissä avattaval-
le pankkisiirtotilille, joskin Postisiirto-
tili myös säilytetään niitä asioita varten
joissa se on käyttökelpoisempi.

6

Nimettiin edustajat Suomen Retkei-
lymajajärjestön edustajistoon, ja he
ovat Jaakko Laurila varahenkilönään
Matti Lehto.

7

Päätöimittäjä kertoi värikuvia sen-
verran löytyvän, että Motoristi no 6 tu-
lee värillisenä.

8

Kerhoisäntä hoitaa viralliset joulu-
tervehdykset kerhon nimissä ja siihen
tarkoitukseen teetetään sopiva määrä
aiheeseen sopivia valokuvapostikortte-
ja.

Matkakuluja korvattiin seuraavasti:
Ahonen 30,-, Laurila 100,-, Saarenhei-
mo 100,-.

Jaakko Laurila Pekka Voutilainen
Puheenjohtaja Sihteeri

EAK-kouluttajat huom!

Oletko sinä EAK-kouluttaja ja kuusy-
sin jäsen? Jos olet, ilmoita joulukuun
aikana postikortilla minulle nimesi,
osoitteesi ja puhelinnumerosi. Tervei-
sin Keijo Lumme, Paronintie 1 B 14,
31600 Jokioinen.

Kun Mäkisen Risto näytti GS 1000 G:llä tempuit ensin, niin pakkohan se oli muiden tehdä vähintään sama perässä pienemmillä koneilla.

Tampereen EAK

Syys—lokakuun vaihteessa pidettiin Tampereella Ennakoivan Ajon Kursi. Järjestelyt olivat aina valmiiden Kari Hanskin ja Esa Myyryläisen käsialaa. Vierailevina luennoitsijoina kursille toivat lisäväriä Vesa Rantanen, Pekka Laine ja Risto Mäkinen. Tilat oppitunteja varten järjestäytyivät Tampereen kaupungin nuorisolautakunnalta ja kenttä ajoharjoitteluun Normaali-

koululta. Tarvittava rekvisiitta löytyi Liikenneturvalta, ja tietysti AURA-Suzuki oli kuvioissa mukana.

Keskiviikkona 29.9. Sorin nuorisotalolle EAK:n avausluennoille saapui vajaa parikymmentä motoristia. Osanottajien enemmistö oli ns. kokeneita motoristeja eli ajokokemusta oli jo monta ajokautta ja kilometrejä takana kymmeniä tuhansia, joillain toistasataa tu-

Harri Hellström harrasti matkapyöräilyä jo 60-luvun alkupuolella, mutta harrastus jäi v. -65. Nyt hän ajaa taas, ja EAK:kin piti käydä. Harrin mukaan luentojen anti ei ollut kaksinen, mutta ajo-osuus kehitti taitoja kovasti.

hatta. Mutta oli myös muutama piikkikuljettaja sekä pari uudestaan moottoripyöräilyn löytänyttä.

Koska kurssin vetäjät tunsivat kaikki kurssilaiset ennestään, voitiin teori-aosuudesta ohittaa muutamia alkeellisia kohtia, kuten moottoripyörän osien opettaminen. Toisaalta voitiin keskittyä paremmin joihinkin erikoiskysymyksiin, kuten turvallisuuteen vaikuttavaan ennakkohuoltoon. Syntyi aika tavalla keskustelua ja kokemusten vaihtoa, mikä on kuulemma harvinaista kurssilla, varsinkin jos yleisö ja opettajat ovat 'kaukana' toisistaan.

Liikennesääntöjä ja -asenteita koskevilla luennoilla ei harpottu minkään kohdan yli: säännöthän tупpaavat unohtumaan ja asenteissa on aina parantamisen varaa. Kerrattiin uutta tie liikennelakia, opeteltiin sekä perusto-

tuuksia että hienosäätökikkoja mp:llä ajamisesta. Kokeneella yleisöllä riitti varsinkin viimeksimainittuja.

Lauantaiaamuna 2.10. katseltiin elokuva 'Erikoistehtävä', jossa saimme seurata kanadalaisista mp-kouluttajakoulutusta. Sitten siirryimme Norssin pihalle ajoharjoitteluun. Mukinsiirto osoittautui melko helpoksi hommaksi. 20 metrin hitaasti-ajo sen sijaan ei aivan niin yksinkertaista ollutkaan. Kylähän se lopulta kaikilta vaadittuun 20 sekuntiin meni helpostikin. Nuorisoministeri Valkeajärvi sai tärväytymään kahdenkymmenen metrin ajoon aikaa 1.06. Jarruttamisen taitoa opeteltiin ajan kanssa, sillä sekään ei aivan yksinkertainen taito ole. Kummasti kampeivat monien pyörät vähän ennen py-

sähtymistä, mutta harjoittelun jälkeen homma onnistui kaikilta.

Sunnuntaina lipsahelimme kakkosnelosen päällä sekä harjoitimme S-mutkan ajoa ja pujottelua. Änkesimme seitsemän täysimittaista moottoripyörää nollilla virhepisteillä pitkiäkin toveja. Vielä, kun autonrenkaan yli-ajoa ja vaaratilanteissa käyttäytymistä treenailtiin oltiin temppuosuus saatu suoritetuksi. Voitiin siirtyä maantielle ja maastoon.

Parinkymmenen kilometrin asfalttiteosuuden jälkeen kurvailimme Pälkäneen metsiin, missä pikitiekiitäjät saivat tuta kivistä, juurista, mudasta ja sammalista. Muutamat kaahasivat marjapoluille katsottua endurolenkkiä kylmiltään maantiepyörillään, mutta suurin osa harjoitteli koulutusajokilla ensin. Tonninen keppi-Susna todettiin kohtalaiseksi maastopyöräksi!

Metsäosuuden jälkeen kurssi oli päättynyt ja kurssin läpäisseet saivat EAK-tarrat. Vielä tämänkin jälkeen muutamat suuntasivat soraomontulle harjoittelemaan pehmeässä hiekassa ajoa.

Kolholainen Jouni Uski oli yksi kurssin piikkikuljettajista. Hänen mielestään luennoilla ei oppinut kovin paljon uutta, mutta ajoharjoitus osoittautui erinomaisen hyödylliseksi. Jounilla on takana kaksi ajokesää ja hän ollut kuusysin jäsen keväästä lähtien.

Tamperelainen Harri Hellström sen sijaan edusti sarjaa 'uudelleen moottoripyöräilyn löytäneet'. Hän ajeli 60-luvun alkupuolella Dream-Hondalla, mutta lopetti ajot v. 1965. Uusi herääminen tapahtui syksyllä -81. Myös Harri totesi luennot hieman pitkästyttäviksi ja kehui samaan hengenvetoon ajo-

Kirkkopyhä . . .

Jatkoa sivulta 4.

lasruusujen viereen. Harras tilaisuus tallennettiin värikuvalle joka nähdään tässä numerossa. Sankarihaudan jälkeen vietettiin hiljainen hetki myös Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkillä. Kirkkokahvit nautittiin läheisessä kahvilassa kerhon kustantamina.

Kirkkopyhään liittyviä perinteitä noudattaen tehtiin vielä kierros paikakunnan merkittäviin nähtävyyksiin. Kirkkoharjun näkötorista ihailtiin jo keskiajalta vahvasti asutun pitäjän viljavia ja järvirikkaita maisemia. Kosti-anvirran taistelujen linnakkeilla takauduttiin 1700-luvun Suomen historian tapahtumiin. Pälkäneen kuulun rauniokirkon katottomassa salissa kuultiin Pepen selostus tämän historiallisen kohteen vaiheista. Kun pääjoukko suuntasi Kangasalan Pohtionlammelle lohenongintaan, meitä muutama maanviljelijämotoristi vieraili pälkäneläisellä perunanviljelytilalla. Pälkäne on niin kuulu perunastaan, että muualakin Pirkanmaalla viljeltyä perunaa usein myydään pälkäneläisenä, vaikkei se hyvää Pälkäneen hietamaata ole nähnytäkään. Muutamat kirkkopyhän motoristit poikkesivat myös Vehoniemellä toteamassa, että Olavi Sallisen automuseo siellä nousee hyvää vauhtia. Ensi keväänä se jo on toiminnassa.

E.M.

harjoituksien tarpeellisuutta. "Eipä noita jarrutuksia ja lankulla-ajoja tulisi omissa oloissa treenanneeksi", totesi Harri.

TH

Näin kiipeää kerhon ajokki autonrenkaan yli. Puikoissa Jouni Valkeajärvi.

Ensimmäinen Perheralli

Perheralli muuttaa totuttuja käsityksiä moottoripyöräilystä. Nyt on mahdollista kaikkien perheen jäsenten pienimmästä ja nuorimmasta vanhempaan osallistua rallitouhuun ilman ra-

joituksia. Perherallista muodostui heti alkajaisiksi todella miellyttävä ja riemukas menestys. Mukana olijat saivat nauttia siitä lasten riemusta mitä uinti, leikit, kotieläimiin tutustuminen, jää-

Sirkka ja Esko Ahonen Kausalasta jo tottuneita rallaajia matkustivat kumpainenkin omilla italialaisilla ajokeillaan. Perheen nuorin sensijaan nautti matkan jännityksestä niin että loppumatkasta jo uni voitti ja perille saavuttiin nukkuen.

Riemulla ei ollut rajaa kun päästiin traktorin lavalle kyytiin, se jos mikä oli jotain. Isäntä Mauri Salminen tarjosi tämän mieluisan ajelun.

telön nauttiminen tahi traktorin kyytiin pääseminen tarjosivat. Kaiken hui-pentumaksi kohosi arvottujen lelujen ja esineiden voittaminen, paremmin-kin tuli joulu mieleen heinäkuisessa lauantai-illassa. Uuden tapahtuman olivat ideoineet ja toteuttaneet Eija ja Mikko Sani, Mauno Tonttila ja Erkki Saloniemi.

Maarit ja Pertti Hernejärvi Anjalankoskelta mukanaan vuoden ikäinen Santtu osallistuivat perheralliin. Sivuvaunullinen hajosi vähän aikaisemmin joten heidän oli matkattava kaikki kolme 125 cc Yamahalla kaikkine matkatavaroineen. Santtu nukkui koko matkan ajan. Perheralli oli Santun ensimmäinen rallimatka.

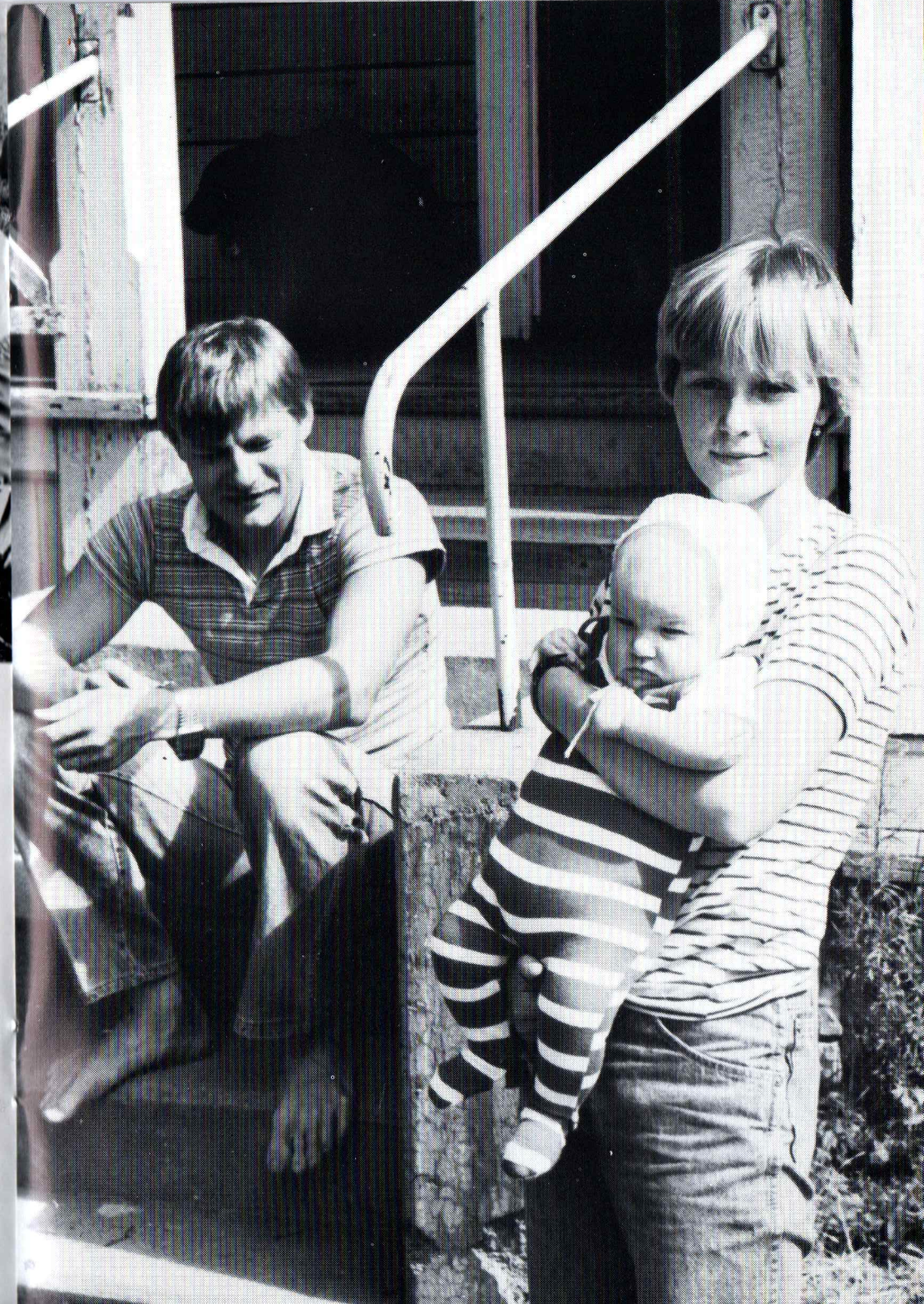

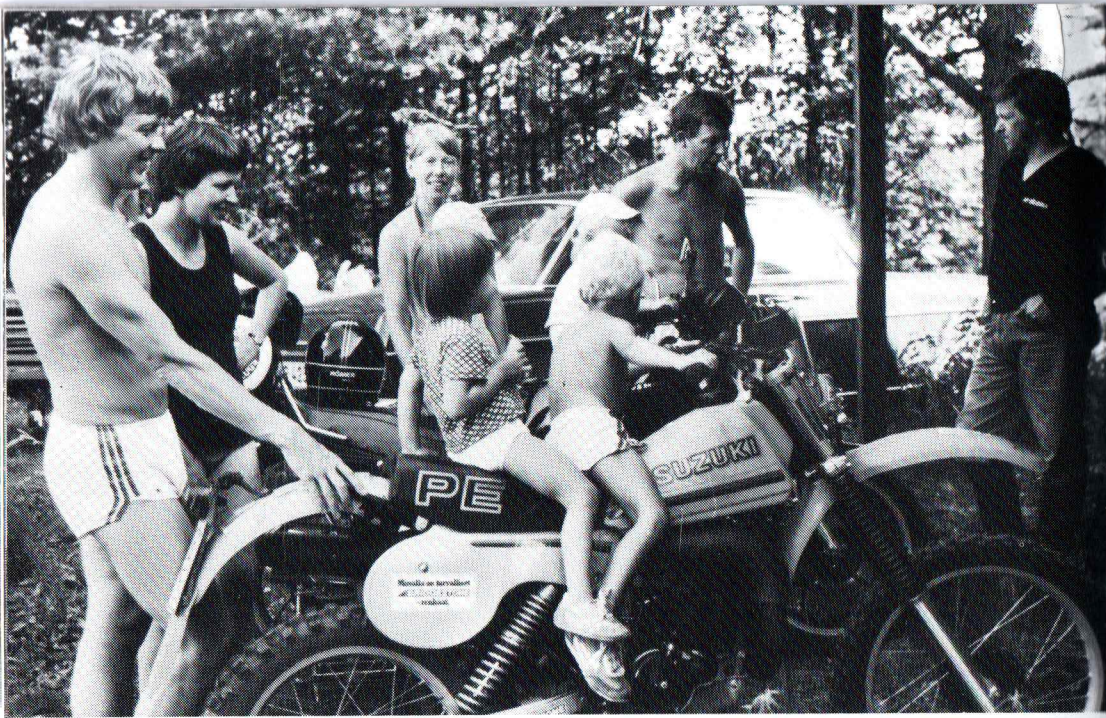

Moni kaupunkilaislapsi näki ensi kerran kotieläimiä Salmisten maatilalla, tässä tehdään tuttavuutta lampaiden kanssa. Joitakin lapsia kyllä kiinnosti paljon enemmän traktorit ja kauhakuormaajat kuin eläimet. Maatilalla toimi oppaana rouva Liisa Salminen.

Perherallin albumista

Leila ja Tommi Väänänen Jaalasta mukanaan myös kolmen kuukauden ikäinen Laura. "Tämä ralli on siitä mukava, että kerrankin on koko perhe mukana ei ole sitä ainaista huolta mikä muutoin on mielessä kun ei olla yhdessä. Tommi ajeli pyörällä ja Leila tuli autolla. Vaikeutena koettiin yleiset kulkuneuvot ja yhteydet tänne. Kulkuneuvot ovat kalliita ja se onkin juuri rajoittava seikka monille koska pitää olla pyörää ja autoa sekä kummallakin ajokortti. Sisämajoitusta pidämme välttämättömänä ja täällähän se oli hoidettu hyvin, muuten toivomme rallille menestystä."

Kokonaiset perheet tässä tapauksessa kaikki Kartusia jo toisen polven motoristeja, naiset matkasivat autolla ja miehet ryöpyttivät enduroillaan pikku hiekkateitä. Silminnähten lapset nauttivat rallitouhusta.

Sanin Mikko oli lähes joulupukin veroinen suosikki.

Juhani Salonen Orivedeltä uittamassa vuoden ikäistä Kari poikaa.

Morjehdus!

Tässä syyskesän iltapäivänä ajoin pienen kolarin moottorilla. Pieni kolhu päähän, auton pehva lommolle ja moottori kuin kissan kynsimä. Siellä tiellä sitten seisoin hieman Oskuna enkä oikein tiennyt mitä pitäisi ensimmäisenä tehdä. Autokuski oli onneksi ajan tasalla ja otti ohjat hanskoihin. Kypärän nosto kuskille joka ensimmäisenä tuli kysymään vointia eikä alkanut arvioimaan koneiden vahinkoja. Mieleeni juolahti että teillä liikkuu varmasti montakin motoristin lukijaa, jol-

le ei ole aivan selvää mitenkä pitäisi toimia onnettomuuden sattuessa. Tartuin puhelimeen ja pyysinkin Aurala-yhtiöstä tietoja. Seuraavassa suora lainaus.

Pystymättäkin jo oli ja osanotto runasta. Moottori menevät monelta levolle mutta useat ottavat autot liikenteeseen. Tien päällä siis kuitenkin ollaan kaiken aikaa. Edellä olevia ohjeita en soisi kenenkään tarvitsevan, mutta jos . . .

Terveisin Osku V.

Ohjeet liikenne- tai autovahingon varalle.

A. Liikennevahinko

- Käyttäydy rauhallisesti ja asiallisesti
- auta loukkaantuneita ja toimita heidät tarvittaessa lääkärin hoitoon
- Huolehdi viivytyksettä, ettei onnettomuudesta aiheudu vaaraa muulle liikenteelle
  - sijoita varoituskolmiot tielle
  - käytä mahdollisia varoitusvaloja
  - tai järjestä muulla tavoin liikenteen varoittaminen
- Siirrä ajoneuvot pois liikenneväylältä, mikäli niiden sijainti on vaarana muulle liikenteelle. Säilytä tapahtumajäljet näkyvissä ajoradalla merkiten ne (esim. liidulla)
- Merkitse muistiin vastapuolen nimi, osoite, ajoneuvon omistaja, rekisterinumero ja vakuutusyhtiö
- Laadi yhdessä vastapuolen kanssa mitoin selvennetty piirros vahinkopaikalta

- Mikäli tapahtuman kulusta ja syyllisyydestä ei päästä yhteisymmärrykseen, tee ilmoitus poliisille. Jos on aiheutunut vaikeita henkilövahinkoja, kutsu aina poliisi paikalle
- Älä jätä vaurioituneita ajoneuvoja "termiittien" saaliiksi, vaan hinauta autot pois tai järjestä vartiointi
- Itse syyllinen
  - täytä vahinkoilmoituslomake liikennevakuutusyhtiöllesi
- Vastapuoli syyllinen
  - toimita ajoneuvo korjaamolle
  - ota yhteys vastapuolen liikennevakuutusyhtiöön ja sovi ajoneuvon tarkastuksesta ennen korjausta ja muista vahingon selvittelyyn liittyvistä toimenpiteistä

B. Ojaanajo tai muu yksittäisvahinko

- Toimi kuten ohjeet liikennevahin-

- gon varalta edellyttävät (A-kohta)
- Mikäli autollesi on vaunuvahinkovakuutus
  - toimita ajoneuvo korjaamolle
  - ota yhteys Auran palvelukonttoriin ja sovi vahinkojen tarkastuksesta ennen korjausta
  - täytä vahinkoilmoituslomake ja lähetä se Auralle viipymättä

C. Moottoriajoneuvon palovahinko

- Pyri tukahduttamaan palo vaatteella, hiekalla, lumella tms. tai sammutta palo ajoneuvossasi mahdollisesti olevalla sammuttimella. (Palon torjumiskustannukset korvataan palovakuutuksesta)
- Irroita akkukaapeli
- Mikäli et pysty estämään palon leviämistä, hälytä palokunta
- Suurehossa vahingossa tee ilmoitus heti myös poliisille
- Jos autollesi on palovakuutus yhtiössämme, ota yhteys Auran palvelukonttoriin ja sovi vahingon tarkastuksesta ja muista korvaukseen liittyvistä toimista
- Täytä vahinkoilmoituslomake Auralle

D. Varkausvahinko

- Tee varkaudesta ilmoitus poliisille
- Suojaa ajoneuvosi lisävahingoilta
- Jos autollesi on varkausvakuutus yhtiössämme, ota yhteys Auran palvelukonttoriin ja sovi vahingon tarkastuksesta ja muista korvaukseen liittyvistä toimista
- Lähetä vahinkoilmoituslomake ja rikosilmoituslomake viivytyksettä Auralle

Puheenjohtajan . . .

Jatkoa sivulta 7.

Meillä on omat vaatimuksemme ja heillä omansa. Ei tämä sen kummallisempaa ole.

Olemme siis tavallisia, maksukykyisiä, luotettavia, keskimääräistä enemmän kulkevia ja näkeviä ja huumorintajuisia ihmisiä, joilla on maailman paras harrastus.

No niin, voitte kuivata ilon kyyneleenne, lopettaa asennossa seisomisen, katkaista Maamme-laulun seuraavan säkeistön loppuun ja ottaa rennon asennon nojatuolissanne takkatulen ääressä ja keskittyä lukemaan tätä loistavaa värinumeroa.

Jos emme satu nenäkkäin tällä välillä, niin

HYVÄÄ JOULUA!

E. Hirvikolari

- Toimi kuten ohjeet liikennevahingon varalta edellyttävät (A-kohta)
- Tee ilmoitus poliisille
- Jos ajoneuvollesi on yhtiössämme jokin autovakuutus (vähintään palo- ja varkausvakuutus), toimita ajoneuvo korjaamolle ja ota yhteys Auran palvelukonttoriin ja sovi vahingon tarkastuksesta ennen korjausta
- Täytä vahinkoilmoituslomake ja lähetä se Auralle

"Se on Pystymettä filosofiaa"

**Tartlammin rannalla
30.–31.10.82**

Taas käännettiin yksi sivu Pystymettän historiassa ja tällä kertaa 148 hengen voimin. Paikka oli poikkeuksellisen kaunis ja käytännöllinen samoin kuin myös ilma. Vaikka tämänvuotista tapahtumaa siirrettiinkin tarkoituksellisesti viikkoa myöhemmäksi kuin aikaisemmillä kerroilla, ei päämeteoroologi katsonut enää aiheelliseksi kurittaa kovia kokenutta laumaansa edellis-kertojen tavoin. Katsoi ilmeisesti toivottomiksi. Sää oli todellakin ajankoh-

taan nähden lämmin ja sateeton, mikä totta puhuen oli vaihteeksi ihan mukava asia. Säiden vaihtelevuus tähän vuodenaikaan tekeekin Pystymettästä osaltaan mielenkiintoisen arvaamattoman: nyt tämä tapahtuma on järjestetty kolme kertaa, joista ensimmäinen lumisateessa, toinen vesisateessa ja tämä kolmas lähes auringon paisteessa.

Mikä ihme sinne vetää?

Sitä lienee kysyttävä niiltä 21:ltä

vaihtolämpöiseltä, jotka ovat käyneet tähän mennessä jokaisessa näistä sivistyksen hylkäämistä kokoontumisista. Oli miten oli, jo aattoiltana eli perjantaina on paikalla ollut aina tuollaiset kymmenkunta risupartaa, joita ei juuri aluskasvillisuudesta erota. Tänä vuonna näitä sisseja oli jo lähes kolmekymmentä, ennen kuin päivä vaihtui lauantaiksi. Ja joka kerta on leirinuotion loimussa pikkutunneille mentäessä ollut tunnelma niin tiheää, että näköä on haitannut. Ja vähän tasapainoakin.

Arvot uuteen järjestykseen

Pystymettä karsii. Siellä ei näe uutuuttaan kiiltäviä nahkoja eikä juuri kiilloitettuja saappaita. Sinne eivät lähde hotellimajoitukseen ja lämpimiin suihkuihin tottuneet matkailijat. Tosikko ei siellä pärjää. Rahalla siellä ei saa mitään. Kaikki on tehtävä itse tai muiden kanssa yhdessä. Pystymettässä kävijä on filosofi, joka osaa arvostaa vielä jäljellä olevia lisäaineettomia asioita. Raikasta ilmaa, kirkasta vettä ja havumetsää. Siellä hermo lepää ja stressi eksyy niin, ettei löydä takaisin kuin vasta viikkojen kuluttua. Töihin palattua vie aikansa ennen kuin tottuu taas ihmisten jokapäiväisiin niin toisarvoisiin ja turhiin rutinoihin ja nirsoiluihin.

Pystymettä on terapiaa

"Suomalaisten moottoripyöräilijöiden joukossa on siis ainakin 150 ääliötä" lausui eräs tämän vuotisen Pystymettän värikkäistä hahmoista kuultuaan ennätyskellisen osallistujamäärän.

Tämä lausahdus kertoo varsin kuvaavasti sen mainion ja voimakkaan hengen, joka vallitsee Mettässä kävijöiden keskuudessa. Pystymettään tullaan virallisen ajokauden päätteeksi, ja osallistujilla on ehkä alitajunnassaan halu kokea kauden viimeinen tapahtuma sellaisena henkeä nostattavana ja erilaisena kokemuksena, joka palauttaa mieliin tämän harrastuksen parhaat puolet. Niitä muistellessa on sitten ehkä helpompi päästä pitkän talven yli, ja valmistautua seuraavan kauden tapahtumiin. Ja suuri terapeutinen vaikutus on luonnollisesti sillä, että voi sanoa olleensa sellaisessa kokoontumisessa, johon moni ei vapaaehtoisesti lähde.

Onko Pystymettä protesti?

Pystymettä ei alunperin ole tarkoitettu miksikään protestiksi, vaan vaihtoehdoksi useiden muiden kokoontumisajojen joukkoon. Eri asia on sitten se, miten Pystymettässä käyneen suhtautuminen muihin kokoontumisiin muuttuu vastaisuudessa. Jos tällaisessa maksuttomassa, palveluttomassa ja muuten alkeellisessa tapahtumassa saavutetaan se yhteenkuuluvaisuuden tunne, joka joskus mp-kokoontumisissa on vallinnut, on kenties vaikea ymmärtää niitä maksullisia kokoontumisia, jotka tarjoavat vastikkeeksi köyden vetoa ja pussijuoksua, mutta ovat usein muuten kovin hengettömiä. Nämä maksulliset kokoontumiset ovat luonnollisesti eilinehto monille maamme moottorikerhoista ja koko matkamoottoripyöräilyllekin, ja siksi onkin varsin toivottavaa, että niissä käydään. Mutta kannattaa uhrata hieman enemmän aikaa sen vastikkeen suunnitte-

Niitä näitä

Talvi on tullut, ja liikenne radion mukaan 98 prosenttia rekisteröidyistä motoista odottelee kevättä seisontava-kuutuksessa. Nyt on hyvää aikaa ehottaa vanhaa ratsua tai miettiä uuden hankintaa.

Uusien pyörien valikoima onkin nyt vuoden -83 -uutuusien esittelyn jälkeen vaikuttava. Vaikka tšekäläiset maahantoujat eivät aivan kaikkia uusia malleja raukoille rannoillemme ti-

luun, kuten muutamissa mainioissa koontumisissa on tehty.

Pysyykö Mettä pystyssä?

Pystymettä-tyyppinen kokoontuminen on tullut jäädäkseen. Siitä todisteena voitaneen pitää Pystymettän vuosi vuodelta lähes kaksinkertaistuneet osallistujamäärät. Tämän vuoden puolitoistasatainen kävijäjoukko jätti kuitenkin jo erään kysymyksen leijumaan ilmaan: mitä tulevaisuus tuo mukanaan? Jokaisessa tapahtumassahan voidaan sanoa sen hengen olevan kääntäen verrannollisen osallistujamäärään nähden. Miten Pystymettähengi saadaan ylläpidettyä? Kenties vaikeuttamalla olosuhteita entisestään?

No, ehkä tämä kuitenkin on asia, josta ei vielä tässä vaiheessa kannata huolehtia, sillä täytyy sanoa, että ainakin nämä tämänvuotiset 148 värikästä, huumorintajuista, riippumatonta ja erähenkistä elämisestä nauttijaa tekivät taas tästäkin Mettämästä edellisten kaltaisen - unohtumattoman.

laisikaan, riittää erilaisia pyöriä joka lähtöön.

Urheilullisuus on päivän sana. Turbokuume on jo laantunut ainakin alle 40:n asteen eikä kuutiokilpailukaan enää ketään kovasti kiihota. Sen sijaan seiskapuolikas sportti on pop. Hondan V-45, Susna GSX ja Kawasakin GPZ urheilumallit tarjoavat suurin piirtein 85:n hevosen vauhdittamana kyytiä, joka peittoaa takavuosien tonniset. Myös keskikokosiin on ilmestynyt kii-vaasti kiertäviä sportteja, kuten 550 Suzuki, nelisatanen V-4 Honda ja upouusi Jammu RD 350 LC. Piikkisiin Jammun vesipyssyn kilpakumppaniksi ilmestyi Kawasaki. Kaikki ovat kauniita kuin karamelli ja kulultaan kiivaita, mutta jokapaikan ja -kelin matkapeleiksi ehkä liian kuumaverisiä.

Kuin vaivihkaa on moni asiallisen tuntuinen matkapyöräksi kelpaava nähnyt päivälön. Honda CX on turvonnut 150-kuutiota ja viitisentoista pollea. Väännön ilmoitetaan kasvaneen lähes 50%! Tämäkö selittää CX-Customien alennusmyynnin? Puolilittiraisiin ilmestyikin upouusi Honda: VT 500. Nestejähdytteinen V-kakkonen onkin tällä kertaa poikittain.

Suzuki esitteli klassisen 650-twinin, joka kehittää vain 50 heppaa 7500 kierroksella. Saattaa olla laiskan vaihteenpolkijan toiveajokki. Jammun ysisatanen puikkonelikko saattaa sopivan konservatiivisen näköisenä olla hyvin-kin suosittu pyörä.

Baijerilainen Moottori Werstas ei vielä kukaan uskaltanut tuoda suoraa nelostaan näyttölle, toipahan R 80 RT:n, Ulkonäkö on R 100 RT:n näkö, mutta

kone enduron kone. Ainakin Saksassa R 80 RT on tuntuvasti tonnista ärteetä huokeampi.

Varmaankin suurin osa uutuuksista on keväänä meidänkin saatavilla. Vallinnanvaraa on: tulisia 20-heppaisia piikin vesipyssyjä, 400. . . 750-kuutioisia sportteja, jotka hakkaavat isompansa menen tullen. On 115-heppaisia tonnisatasia, on customeita ja on turhoja.

Vaan eipä ole varapuheenjohtaja aivan tavalliseen 650-kuutioiseen japanilaiseen ajokkiinsa löytänyt ilmanpuhdistinta.

***

Liikenne radion mukaan siis kaksi prosenttia motoista on liikenteessä talvisin. On täysi syy olettaa, että näiden vajaan tuhannen pyörän kuljettajat tosiaan tietävät mitä ennakoiva ajo tarkoittaa. Nastarenkaista huolimatta ei kiihdytellä, jarrutella eikä kallistella kuten kesällä. Lisäksi autoilijoilta voi odottaa vielä yllättävämpää käytöstä kuin suvella; hehän eivät takuulla osaa talvipakkasella odottaa moton tulevan mistään suunnasta.

Meillä, jotka emme aja talvisin, olisi ehkä jotain opittavaa talvimotoristilta.

***

Japanilainen on aina ollut etevä tutkimaan ja omimaan muiden ideoita ja sitten saattamaan ne pienen kehittelyn jälkeen myyvään muotoon. Sopii tutkia monoperiä, V-koneita, vastapaino-akseleita, neliventtiilikansia, jne. Kaikkia näitä on joku eurooppalainen tai jenkki kokeillut aikaisemmin — vaihtelevalla menestyksellä — mutta japsi tekee niillä nappulaa. Nousevan auringon kaverit ovat myös innokkaita

Myytävänä

Kuin uudet LAPIKKAAT n:o 42, huopavuorilla, hintaan 150:-. Läh. puh. 915-155 588.

HONDA CB 750 cc -77, hieno aj. n. 56 000 km. Lisävarust. Stalma kokokate + Rikman sivu + jopparilaukut + Jardin neljä kahteen p.putket + Larrion stereot. Myydään armeijan vuoksi. Hyväkunt. osamak. tai kät. Soita viikonv. puh. 962-68235. Läh. Matti Riihimäki, 64770 Äystö.

Myydään SUZUKI T 250 -74 tosi siisti. Halvalla. Jaakko Rantasuo, Kimpitie 11 B. 00430 Helsinki 43.

kaikenlaisen elektroniikkatingeltangelin perään.

Tätä taustaa vasten onkin mielenkiintoista seurata, kuinka käy erälle -83 -uutuudelle, nimittäin Harley'n 1000 XLX:lle. Pyörässä on runko, moottori, pyörät, valot, pieni bensatankki, kuljettajalle satula, jalkatapit, stonga, nopeusmittari — ja pienen pienenä ylellisyytenä vilkut sekä sähköstartti. XLX on siis todellinen perusmoottoripyörä. Edes takajalkatappeja ei ole. Eikä varvimitaria. H-D on televisiopeleimoottoripyörien irvikuva.

Jos XLS Sportsterista tulee minikäänlainen menestys, on odotettavissa, että kaukaa idästä ilmaantuu vastaavanlaisia ”pula-ajan malleja”.

***

Rauhallista Joulua vain sekä antoisaa Uutta Moottoripyöräilyvuotta kaikille Motoristin lukijoille!

Taavi

Kokemuksia kärjettömyydestä, ajatuksia aatteettomuudesta

Hankin keväällä -81 vanhaan hontra-mopooni +(-71, 750) kärjettömän sytytysjärjestelmän. Uuden kuulemma markkinoiden parhaan, takuu 3 v ym. Eka kesä meni ihan kivasti. Ei kyllä tullut paljon ajettua koska hontran 100 000 km ajettu kone kierrätti öljynsä ulkopuolisesti. Kulki muutoin kuin... jees.

No anti olla. Tuli syksy, joulujoulu ja härkäviikot, alko lumet sulamaan... ÄKKIÄ talliin, kone palasiksi ja tarkempaan tarkasteluun. Mäntiä ei uusittu, (kerran porattu) vain renkaat, sylinterit osoittautuivat lähes virheettömiksi. Laakeria kampuraan ja pykälä 100-aan, venttiilit teroitettiin ynnä kaikkea muuta pientä noin 1 500 mk:n edestä.

Sit kokoamaan: Puoliskot yhteen, silinteritalo ja -katto noin etc. Kone runkoon ja ihme ja kumma: Toisella potkulla käyntiin! Miksi potkaisemalla? Oli uusi akku kyllä mutta se ei jaksanut pyörittää starttia. Myöhemmin syksyllä selvisi että yksi kennoista oli oikarissa: Otti virran vastaan mut ei antanut ulos! No tämä ei kuitenkaan ollut ainoa riesa sinä kesänä... Kone ei mielestäni käynyt tyhjäkäyntiä kunolla, alipaineet mitattiin moneen kertaan, vaihdettiin kaasuttimet, puolat ym. Ajelin kuitenkin eespäin.

Kontioon mennessä Jyväskylässä se sitten alkoi oikein tosissaan pätkiä ja rykiä. Syy oli sillä kertaa sytytysposliinin ja johdon välissä: kivasti seuraavaan aamuun. Lapinlahdelta lähettäessä pätkyn pätkyn pöts jälleen. Ei vikaa posliineissa, puolanjohdoissa, ei virtalukossa, ei roskia suuttimissa, tankin korkki huohotti ym.

Kajaanissa mietin sitä viimeistä mahdollisuutta eli jalat edellä mutta vaimo oli kuulemma aikanaan kulkenut ihan tarpeekseen kiskoilla! Eli pääteltiin menee, mitä nyt joskus pysähdyttiin vikaa pohtimaan. Aina kun minä epäilin kärjetöntä niin kumppanimme maanmainio Rainhold Aalto tyrmäsi ajatuksen ja kun Rainhold niin minä tyrmäsin jne.

Ihme ja kumma: Perille Kuusamoon sitä sitten kuitenkin kaikitenkin tultiin. Paikka oli yksi parhaista missä Kontio on ollut ja järjestelyt pelasivat aivan mainiosti, vielä kerran Kiitos järjestäjille. Sää oli mitä otollisin suorittaa välysten tarkistus (ok) ja kaasuttajien perinpohjainen tutkimus (ok). Ja kyllä hyviä neuvoja riitti, kukaan ei kylläkään painostanut tarpeeksi jotta olisin vaihtanut kärjet kärjettömän tilalle. Oli karkilevy ja kärjet mukana nääs... .

Saavuimme sit his kis yhdeksää kymppiä kotio. Tota nopeutta hontra

kulki suht koht mukavasti, mikä onkin lähes ihannematkanopeus. Meni siinä aikaa useampi rupeama ennenkuin uskaltauduin kysymään millä mielellä hontra? Ajettuani koneen lämpöiseksi tapahtui pätkis pätkis jälleen. Ei ollut paljon haluja ajamiseen ei.

Vaihdoin virtalukkoa, lähes koko johtosarjan, liittimi ym ym ennenkuin löytyi se vika akusta. No auton akku takaboksiin ja toivorikkaana tielle ja pätkis. Kerkesin jopa masentua ennen uuden akun tuloa.

Sitten kerran pimeänä syysiltana laahauduin talliin ja vaihdoin kärjet vihdoin ja viimein. Tyhjäkäyntiä kone kävi kuin ei koskaan ja tämän jälkeen on kone toiminut aivan oivallisesti. Jo oli elo mallillaan.

— Elikkä selitys?: Sytytysposliinin hatun oikarissa kärjettömän toinen puoli (käämi) kärsi sen verran että alkoi lämpöisenä lyödä läpi? Ehkä jo luonnostaan kärjetön on sellainen laite että sillä ei saa oikein hyvää tyhjäkäyntiä. Onko näin; Tästä toivoisin saada lukea jonkun muun kokemuksia ja mielipiteitä Motoristin palstoilla joskus. Henkilökohtaisesti menetin uskoni kärjettömään ja aika paljon itseäni, kehtaako loppuun nimeään laittaa olleskaan!

Ajatuksia aatteettomuudesta sitten. En ole ateisti, mutta en ole kirkkoajeluillekaan lähtenyt joita kerho järjestää. Mielestäni kaiken maailman politiikkoinnit on syytä jättää tämän meidän verrattoman harrastuksemme ulkopuolelle. Jos yksi ryhmä niin kohta toinenkin tulee esille. Jonkun mp-merkin ympärillä sen ymmärtää mutta kun tuo uskonto on sitä politiikkaa minun mielestäni.

Purevia pakkasia toivottaa Weltti Jämsästä.

LT LIKENNETURVA

Syyskuun tieliikenteessä 50 kuollutta

Poliisiviranomaiset Liikenneturvalle ilmoittamien ennakkotietojen mukaan sai syyskuun tieliikenteessä surmansa 50 henkilöä. Viime vuoden vastaava luku oli 46. Vuosien 1979–1981 syyskuussa kuolleiden keskiarvo on ennakkotietojen mukaan 50. Tammi-syyskuun aikana kuoli tieliikenneonnettomuuksissa kaikkiaan 358 henkilöä. Viime vuoden vastaavana aikana sai liikenteessä surmansa 330 henkilöä.

Syyskuussa surmansa saaneista oli miehiä 36 ja naisia 14.

Syyskuun liikenteessä kuoli 12 autonkuljettajaa ja 10-matkustajaa. Polkupyöräilijöitä ja jalankulkijoita kuoli molempia 10 ja moottoripyöräilijöitä 2, mopoilijoita 4 ja muita tienkäyttäjiä 2.

Kuolleista oli 65-vuotiaita tai vanhempia 13 ja 50–60-vuotiaita 5. Alle 15-vuotiaita kuoli 6, joista 1 alle 7-vuotias. Ikäryhmässä 15–24-vuotiaat oli kuolleita 14 ja ikäryhmässä 25–49-vuotiaat kuoli 12.

Eniten uhreja syyskuun liikenteessä oli Uudenmaan läänissä, jossa sai surmansa 14 henkilöä. Turun ja Porin läänissä oli liikenteessä kuolleita 10.

Tieliikenteessä surmansa saaneiden ennakkolukua voitaneen pitää jokseenkin luotettavana lopullisiin tilastolukuihin verrattuna. Liikenneturvan poliisiviranomaisilta saamista ennakkoluvuista puuttuvat lähinnä vain ne onnettomuuksissa vakavasti loukkaantuneet, jotka onnettomuuden seurauksena kuolevat myöhemmin.

Todellinen nopeus

Kuinka lujaa se oma rukki oikein todella kulkee, siinäpä joskus kiperä keskustelun aihe. Ja mitä se menee mittarin mukaan tai kaverin mittarin tai peräti tutkan mukaan? Tässä on nyt kuitenkin ihan koulumatematiikan kaavasta laskettu muutamat lukemat joista voi lahjomattomasti asian tarkastaa, parhaiten suoralla tienosalla jossa on oikein vanhanaikaiset kilometripylväät ja vähän suoraa kummankin pylvään kummallakin puolella jotta nopeus olisi tasainen jo koekilometrin alkaessa. Suurena apuna on tietenkin hyvä kaveri sen jälkimmäisen tolpan kohdalla lukemia sekuntikellolla ottamas-

sa, ja huom: aivan kohtisuoraan tolpan kohdalta poikki tien. Koeajoa tekevä voi esim. valoja vilkauttamalla antaa merkin ajanottajalle, milloin hän on juuri kohtisuorasti sen ensimmäisen pylvään kohdalla. Tai voihan näitä lukemia itse ajajakin kellolla napsia tai pyöränsä kellosta katsella, kunhan ei sitten huomio ei liikaa kiinnity näihin mittauksiin turvallisuuden kustannuksella!

Käytetty aikaa yhden kilometrin ajamiseen sekuntia	Todellinen keskinopeus kilometriä tunnissa
72	50,0
60	60,0
52	69,2
45	80,0
40	90,0
38	94,7
36	100,0
33	109,1
31	116,1
30	120,0
27	133,3
26	138,5
25	144,0
24	150,0
20	180,0

Mielekäs duuni

Jaska oli saanut kaupungin palveluksessa työpaikan — hommana oli peliautomaattien ja pysäköintimittareiden rahalippaiden tyhjennys. Eräänä iltana hän tapaa uuden esimiehensä pelipaikassa. Tämä loihe lausumaan:

— Miksi ihmeessä et ole tehnyt minikäänlaista tilitystä rahoista? Ja etpä ole liioin käynyt konttorilla kuittamassa palkkapussiasikaan!

Mihin Jaska suuresti hämmästyen kysyi: — Mitä, saanko minä vielä palkkaakin??

Jokainen mittailija kokeilee sitten mieluummin laillisten nopeusrajoitusten puiteissa, ainakin Suomessa, ja käyttää vähän järkeäänkin ennenkuin lähtee mittauksia toteuttamaan. Paras ta olisi tehdä useampi mittaus ja laskea niistä keskiarvo.

MOTO-POSTIA

Huolenaihe tämäkin

Nuoruus ja hulluus — niiden sanotaan kulkevan käsi kädessä. Muuhun lopputulokseen ei voi juuri tullakaan kun katselee mopoilla ajavien pojan-kloppien keskuudessa yleistyntä tappaa kypärän pitämisessä päässä ajon aikana.

Tarkkojen huomioitenni mukaan noin kolmannes pitää sitä niinkuin pitääkin pitää. Runsas kolmannes katsoo aiheelliseksi pistää sen muutoin kunnolla päähänsä mutta ei pidä remmin kiinnittämistä lainkaan aiheellisenä. Ja ne loput laittavat sen päänsä lalle tai takaraivolle takaviistoon, niin että se juuri pysyy mukana ajettaessa. Ja voi polttaa tupakkaa ajaessaan! Eipä näiden kloppien pään sisällä taida paljon suojelemisen arvoista ollakaan, mutta eipä liioin ilman remmikiinnitystä oleva tai päällelä kököttävä suoja-laite mitään sujelekaan mällin sattues- sa, vaan tärsky osuu siihen omaan umpiluuhun ja asfalttia höylätään otsanahkalla. Nuorista motoristeistakin näkyy jokin ”piikkiskuski” eli pääkallokiittäjä moiseen huolimattomuuteen — sanoisin tahalliseen huolimattomuuteen — syyllystyvän.

Ei kai näille räkäpäille mikään valistus auta, mutta kaipa joku kokoneempi motoristi voisi asiasta huomautella kohdalle sattuessaan. Vai mahtaako kannattaa, herjaa ja haistatuksia niiltä kumminkin saa kuullakseen.

Nimimerkki TARKKAILIJA

Onko tietoo...

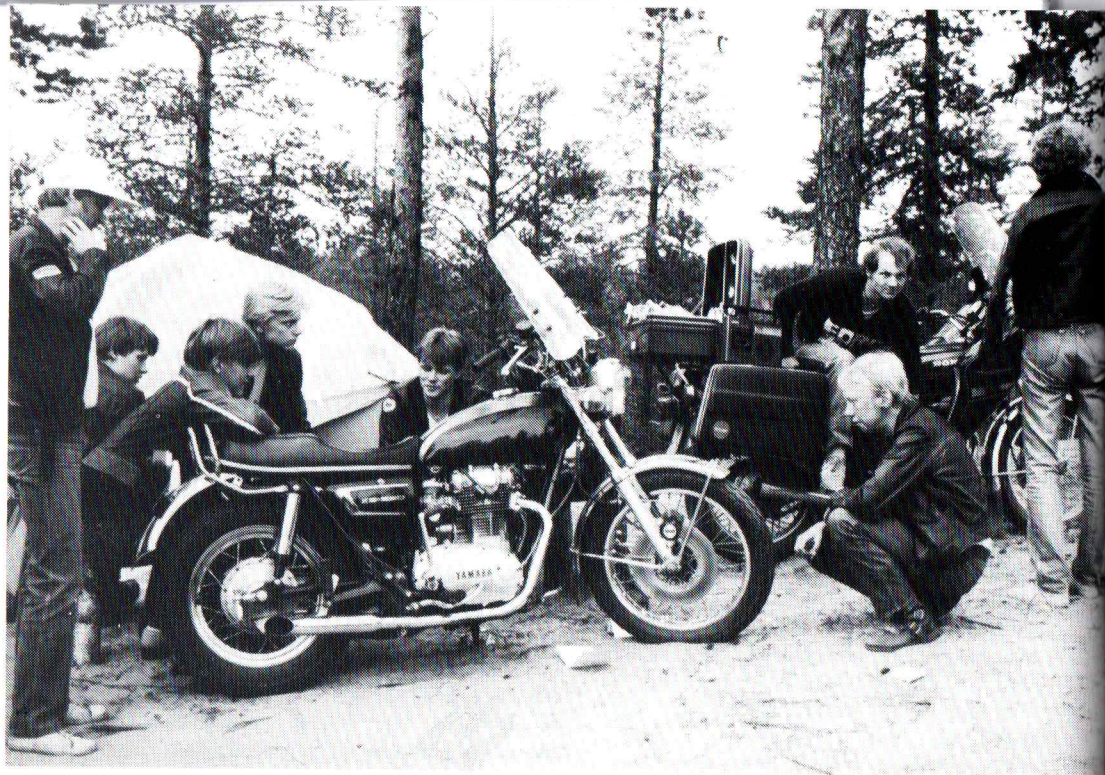
että italialaisten moottoripyörien maahantuontia on ruvennut harjoittamaan oikein erityinen firma! Yrityksen nimi on Moto Italia Import Oy, osoite 21500 Piikkiö (Turun itäpuolella) puhelin 921-726 414. Jäljennämme tähän kaikin puolin sitoumuksetta liikkeen 1.8.1982 päivätyn hinnaston:

Moto-Guzzi: V 50 Monza mk 23 900,-, V 65 Std mk 26 800,-, V 65 SP mk 27 900,-, 850 Le Mans III mk 40 800,-, 100 SP mk 40 500,-, 1000 California II mk 42 900,-.

Laverda: 500 Sport mk 24 000,-, 1000 RGS mk 46 900,-.

Onpa kiva todeta — kaikella kunnialla kaukaisen idän suuria tuottajia kohtaan — että muillakin merkeillä on vielä olemisen mahdollisuus ja että joltain yksilöllisempiä laitteita on edelleen saatavissa meidänkin maassamme.

Rattoisia juttutuokioita, niissä on se Kontion idis.

...illein 'kun se ollut on' kesäisestä uusamossa

...tti paikallinen taiteilija esityksellään 'Kun te-

*HOTELLI
 *LOMAYVÄLÄ
 *SIRINTÄALUE
 *TAVYKS

MATKAILUOPASTE
TOURISTINFORMATION

- * KÄRHUNKIERROS
- * RISTIKALLIO
- * TAIVAS
- * AVENTONJOKI
- * KIUTAKO
- * KULMA
- * JUUM
- * MYLL
- * AALOKKOKOSKI
- * JYRÄVÄ
- * PÖRNÖTUMAJOKI
- * VALTAVAARA
- * RUKA
- * JULMA-ÖLKKY
- * VAARA

Rallipaikan opastaulu antoi varteenotettavia vinkkejä ympäristön matkailullisesta ja nähtävyyshkohteiden annista. Kierrellessämme eri kohteita saatoimme havaita motoristien runsaslukuisasti käyttäneen aikaansa tutustuakseen Kuusamon ainutlaatuisen luontoon.

Kontion matkailullinen tarjonta

Rukatunturi

Rukalla vieraili motoristeja sankoin joukoin tutustumassa hiihtokeskuksen tarjontaan.

RUKA
 TERVETULOA
 W M E

Eero Mikkolan ja motoristien välille on syntynyt mielenkiintoinen keskustelunaihe lapin metsien ja luonnon tilasta, kun metsät on hakattu paljaiksi ja maanpinta revitty au-ki syville urille.

Kiutaköngäs

Kiutaköngään koski oli motoristien keskuudessa eräs erittäin suosittu retkeilykohde Kuusamossa.

Motoristinuoria isäpappa Esko Salon mukana ihailemassa Kiutaköngään kosken pauhuja ja luonnon kauneutta.

Tulevan talven hiihtokelit

Ilmatieteen laitos sai äskettäin sapis-kaa ihan oikeuskanslerilta itseltään kun ei kyennyt ajoissa varoittelemaan maamme pohjoisosan kansalaisia tulossa olevasta rajuilmastasta. Jottei leh-temme vaateliass lukijakunta saisi ai-hetta moittia toimitustamme hiihtoke-litiedotuksen puuttumisesta lehdes-tämme, lähetimme erikoistoimittajam-me Armas Aallontien haastattelemaan Vuotsotunturin kupeella asustelevaa kuulua sääprofeettaa Jongun Nillaa.

Toimittaja sonnustautui karhunnah-kahaalareihin ja huopasaappaisiin mal-lia Kostamuksha ja alkoi rytkytellä pohjoisiin monet kovat koitokset käy-neellä rähjäpyörällään mallia 1952, merkkiä Vostok-250.

Koska toimittaja Aallontie arveli Jongun Nillan jo olevan vaipumassa kaamoksen alun myötä talviuueen, hän lähetti etiäisen menemään edel-lään Vuotsotunturin turvekömmäk-kään, ja varasipa vielä mennessään Rovaniemen monopoolipuodista muu-taman yksikön pakkasnestettäkin tuli-aisiksi, koska hän arveli — ja aivan oi-kein — että keliennusteet näin tulisi-ivat paljon osuvammiksi.

Eräänä ankeana lokakuun viimeisen viikon iltana toimittaja sitten saapui perille ja rynkytti turvekömmänän ovea että koko tupa tutjui. Katolta pu-tosi jokin raskas esine ja kolhaisi pa-han loven toimittajan Mono-nimiseen kotimaiseen kypärään. Turvekammin

asukki Nilla ryntäsi ulos kirves kädessä kauheasti kiroillen: On se nyt yhtä . . . .nan . . .vettä ettei erämaassa saa rauhassa katsoa edes Dallassia kun revitään anteenit alas katolta. . . ja humautti kirveen — onneksi hamara-puolella — toimittajaa niin sanottuun kaaliin. Mono-niminen suojalaite kui-tenkin suojeli omistajansa pääkuorta vielä jotenkin ja puhekykykin säilyi.

Toimittaja kertoi Nillalle olevansa lehtemme lähettämänä tärkeällä asial-la ja mainitsi samalla tuliaisistaankin.

Kuulu sääprofeetta muuttui oitis ys-tävällisemmäksi ja kutsui vieraan si-sään. Nilla sanoi hyvin tietävänsä ker-holaiset, ovat jutanneet moniaana ke-sänä tuntureihin koneporoillansa oi-kein aikamoisina tokkina, eivätkä ai-van kauheita pilloja ole tehneet, mitä nyt vähän tunturin kylkiä on menny särkei. Vaan onhan meillä näitä tuntur-ria lannanmiesten teltailla — hän lau-sahti avomielisesti.

Päästäkseen itse asiaan toimittaja narautti ja lorautti — niin tuliaistapa tietenkkin Nillan kahvikukseen ja alkoi utsia tulevan talven säitä ja hiihtoke-lien muotoutumista. A — killa sie olet oikiällä asjalla, talvi tulee tänäkin vuonna ja kova tuleekin. Halla panee jotta aidanseipäätkin saa vesivaltio korvata, taikka Kemiyhtiö. Siitä on jo enteitäkin, nääs oli vihreätä ysköstä hangela pitkospuitten vierellä mennä viikolla — se on tuperkeli heti alkutal-

**Hyvää Joulua ja
Turvallista Vuotta 1983
toivottaa Motoristi**

vesta! Kärrykeli oli varmaan vielä kun lannanmaalta läksit, mutta meille tulee täysi rekikeli jo tässä kuunkierron ennen tuomaanpäivää, haasteli profetta ja reportteri koki panna kuulemiaan muistiin paperille. — No entäs onko kuukkeli vielä lennellyt, kysyi valpas reportteri. — A- kuukkeli sepä on lintu se, eikä mikään muu keli, elä sinä sotke asioita! Sitten on vielä pari muutakin keliä joita ei saa sotkea näihin hiihtokeliasioihin, ne on kikkeli, sokkeli ja monokkeli. Sokkeliä ei täällä päin juuri esiinny ja monokkelia on viimeksi nähty sotien väli vuosina jollain waffenpryterien isommilla herroilla silmälasien korvikkeena — joten niitä keliä ei kyllä takuulla esiinny. Sen sijaan vesikeliä esiinny tammi-kuun kolmannella viikolla jos on suoja nimittäin, muutoin ei, ja se onkin yhtä saakeliä jos ei esiinny, kun pitäis saada kiljutonkka käymisen alkuun silloin, ja pakkasella se ei lähde käymään, murehti profetta.

Juu ja vitikeliä tulee kanss, mutta se on vasta kolme päivää kynttelinmessun jälkeen, jos meinaan oli uunna vuonna reilu pakkaneen, muutoin ei. Ja vitikeli sopii kyllä puoliviteillekin, ei senpuoleen.

— No entäs ajokelit noin niinkuin peltipailakkaa taikka rähjäpyörää ajatellen, jos vaikka tässä kävisi talviralleissa taikka sen sellaisissa? koetti toimittaja kysyä väliin. Kyllä talviralleihin passaa mennä, mieluiten vaan kylä sivuvaunullisella peltipailakalla, ja vielä sukset ja lumikengät varoiksi mukaan. Ja kuivaa kenkäheinää olisi hyvä varata, sillä niissä talviralleissa on kuulemma moni kokenutkin poromies saanut yskää ja päänkivistystä, tiesi Nilla lisätä. — Jovain on saanut, myönteli reportteri Aallontie vieläkin mieles-

sään erästä talvirallia muistellen, vaikka ei siitä niin erityisen paljon muistanutkaan. No — unohtumattomia ovat ne hetket joista en mitään muista, hän kuittasi tämän ajatuskatkelman. Hän yritti vielä kysellä tulevista hiihtokeleista, joskin profetta oli jo melko lailla tullannut tuliais-kassia. A — hittooko niistä hiihtokeleista — minusta hiihtäminen — hik — on samojedeille ja tsuksilaisille ja muille luonnonkansoille sopiva reippailumuoto — mitä ainakin olen jo moniaita talvia ajanut moottorireellä niin sanotut hyötyajot ja riijuureissut käyn Yamahan 1300-sella moottorikelkalla. Se keuliikin niin komeasti kurun kuvetta noustessa, kehui Nilla. Ja siinä on sudenpelotinkin: ääninauhalta saan koska vaan tulemaan stereoäänitettyä verokarhun kiimahuutoa, a se kargoittaa sujet.

Tuntuupa tekniikka jylläävän täällä tunturissakin, tuumi reportteri ja alkoi hänkin tullailla tuliais-kassin sisältöä, vähän niinkuin avuksi profetalle. — Ja saakeliako minäkään niistä hiihtokeleista piittaaan, kun ammattilaisetkin ovat jo täysiä luopioita, tuumasi reportteri Aallontie. Ja niin tämä juttu-kin jäi tällaiseksi paremmin yritelmäksi ainoan lohdutuksen ollessa että toimittaja Aallontie ei enää ensi talvena mene tekemään minkäänlaista keli-juttua Lappiin, hän nääs ei ole tätä luettaessa enään lehtemme toimituksen muona- eikä juomavahvuudessa.

Kerholainen!

Kun osoitteesi muuttuu, ilmoita nimesi, vanha osoitteesi ja uusi osoitteesi kerhon sihteerille.

Tavataan!